Θεωνυμ 5.5.6.
Πέρσαι σ.1.2.46.
Σωθυρ 4.6
Σωλόν 1.5
Χρεσίνιος 5-6.
Χαδμόν 1.2.3.46.

Βεβαίωσις

ΑΝΑΕΤ. Κ/Π. ΣΤΑΜΟΥΛΗ
ΤΟΥ ΕΚ ΣΗΛΥΒΡΙΑΣ
ΘΡΑΚΙΚΑ

405-371

Η Ἐξέλιξις τῆς Δευτέρας Σπαρτιατικῆς Ἡγεμονίας.
(τὸ ἄρθρον τοῦ ἐβραβεύθη μὲ τὸ βραβεῖον Cromer τὸ 1928 ὑπὸ τῆς Βασιλικῆς Ἀκαδημείας).

H. W. Parke:
The Development of the 2nd Spartan Empire
405-371 π.Χ.
εἰς Journal Hellenic Studies τ. 50 (1930).

σ. 46
Τὸ ἔαρ τοῦ 411 ὁ Δερκυλίδας μὲ ἑκατὸν περίπου ὁπλίτας (μὲ ὄχι μεγάλην δύναμιν, Θουκυδίδου VIII, LXI) ἐστάλη κατὰ πάσαν πιθανότητα εἰς Μιλήτον, ἀφοῦ τὴν Ἑλλήσποντον νὰ ἐφτασε εἰς ἐπανάστασιν ἡ Ἄβυδος.
Τοῦτο ἦτο βεβαίως ἀντικατάστασις (substitute) ἀντὶ τοῦ ἀποσταλέντος τοῦ Κλεάρχου, ὁποῖος ἔστειλε ἐκεῖ ἀντιπρόσωπον εἰς Βυζάντιον.
Συμφωνεῖ ὅλοι οἱ ἱστορικοὶ τὸν Φαρνάβαζον ὄχι ἀντίθετον.
Ὅλοι ὅμως οἱ Ἀθηναῖοι ἐφοβήθησαν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀναλάβουν τὴν Σάμον, ἐκεῖ νὰ τοῦ εἶναι δυνατὸν νὰ παραμένουν ἐφοδιασμένοι (control) τῶν Ἑλλησπόντου.
Ὁ Ξενοφῶν (Ἑλληνικὰ III, i, 9) κατὰ πάσαν πιθανότητα ὀλιγοστεύει τὸν Δερκυλίδαν ἐκφράζεται "ἀρμοστὴν" τῆς Ἄβυδου, ἀλλὰ ὑπάρχει κάποια ἀμφιβολία (disgraced) τὸ ὅτι τὸ ὁποῖον ὁ Ἀλκιβιάδης ἦτο "ναύαρχος". Φαίνεται ὅτι ἐφ' ὅσον ὁ Δερκυλίδας παρέμεινε εἰς ἐξορίαν τῆς Ἄβυδου ἀπὸ τοῦ 411 ἕως τοῦ 407 ἔτους περίπου (ἀφ' ὅτου ἐπέστρεψε ὁ Ἀλκιβιάδης).
Καθόλου ἡ Ἄβυδος ἦτο ἡ χώρα τῆς Σπάρτης κατὰ τὸν πρῶτον αἰῶνα, μία κατὰ πάσαν πιθανότητα ἀρχὴ ἰσχυρὰ ἐκεῖ (well guarded) νὰ παραμένῃ ἀφρούρητος.
Κατόπιν οἱ Ἀθηναῖοι ἔστειλαν στόλον (a squadron) ἀπέναντι τῆς Σάμου εἰς Ἑλλήσποντον.
Ἀφοῦ ἔτσι ἔλυσε τὸν ὁ Κλέαρχος ἐστάλη ἐπίσης εἰς Βυζάντιον, τὸν ὁποῖον ὁ Ξενοφῶν ἀποκαλεῖ "ἀρμοστήν" (Ἑλληνικὰ I, iii, 15)
Τοῦτο ἀφ' ἑαυτοῦ ἀπολύτως τὸ κύριον τῶν ἐφοδιασμῶν σημαντικὸ (importance) νὰ φέρεται ἀπὸ τὴν περιοχὴν τοῦ Ἑλλησπόντου, καὶ ὁ Μίνδαρος, ὁποῖος ἀνήκει εἰς τὴν Ἀθηναϊκὴν ἀπὸ τοῦ θέρους τοῦ 411, ἐπιστρέφει ἐκεῖ τὸν στόλον.

σ. 48-49
Ἐπιθυμοῦν τὸν ἀρμοστὴν τῆς Σπάρτης εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Ἑλλησπόντου θέλουν ἤδη πάρα πολὺ οἱ Σπάρται ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν Περσικὴν ὑποστήριξιν, τὴν ὁποίαν δὲ τὸν ὀνόματι τοῦ Λίχα ἐξηφάνισαν αὐτὴν διὰ τὴν προδοσίαν (betrayal) τῶν Συρακουσῶν πόλεως.
Οἱ ἀρμοστάς, ἦταν ὁ Δερκυλίδας, ὁποῖος ἐκρίθη τὴν Ἄβυδον ἐναντίον τῶν Ἀθηναίων τὸ ὁποῖον ἦταν εἰς Σκυθίαν, ἀλλὰ εἶχε τὸ ὑπόψιν εἰς δυσμένειαν (disgraced) κατόπιν κατηγορίας ἀπὸ τὸν Φαρνάβαζον.
Ἐστάλη Βυζάντιον ἀρμοστὴς ἀλλὰ ὁ Κλέαρχος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Εἰς τοῦτον προσελθὼν ὁ Ἵππαρχος Ἱππουράνου τὸν Καλχηδόνα κάπου πρὸς τοῦ 408 (Ξενοφῶν: Ἑλληνικὰ I, iii, 5) Δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν, ὅτι καὶ ἀλλοῦ ἐποιοῦντο ἐπὶ τοῦ πεῖθον αὐτὸν χρόνου ὁ Ἀθηναῖος στρατηγὸς ἀχθέντων τῶν Χρυσοπόλεως παρὰ τὴν Καλχηδόνα.

Καὶ ἐποιοῦντο ἐπὶ τοῦ θησαυροῦ ἡ Εὔραχος καὶ τριάκοντα ἡμέρας νὰ κρατῶ (hold) τὸν Βόσπορον καὶ ἐπιβάλῃ (levy) τὸν φόρον.

Ὁ Φαρνάβαζος, ὅστις ἀντιστράτηγος Σατραπείας τῆς Ἀσίας, ἀμέσως ἔσπευσε νὰ βοηθήσῃ τὴν Καλχηδόνα (Ξενοφῶν: Ἑλληνικὰ I, i, 26) Ὁ Ξενοφῶν δὲν δίδει περισσοτέρας πληροφορίας. Αἰτίᾳ ὅμως θὰ ἦτο ἡ πάλαι καλλίστη περίστασις, διὰ τὴν Ἱππουράνου ὅστις ἔστω τώρα χωρὶς οἶδα νὰ καταλάβῃ τὴν Καλχηδόνα, καὶ οὕτω προλάβῃ ἀπὸ τοῦ νὰ ἀφεθῇ αὐτὴ ὑπὸ χεῖρας τοῦ Ἀθηναίου, ὁποῖος ὅπως ὁ Δημοκλείδης ἐφάλη τὴν Ἄβυδον. (Ὁ Ἱππουράνου ἦτο ὑπεύθυνος τοῦ Μιτράρου Μιτράρου ἀπόλυσε τὴν ὕδρον τῶν ὕδατος τοῦ θαυμαστοῦ ἐν Κυζίκῳ τοῦ Μιτράρου).

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, καθὼς φαίνεται, ὁ Φαρνάβαζος ἦτο ὁ πλέον ἐπιφανής

Ὅταν ἐλθὼν ὁ Ἀθηναῖος ἐπολιόρκει καὶ τὴν Καλχηδόνα τὸ ἔτος 408 ἐφονεύθη ὁ Ἱππουράνου, ὁ Φαρνάβαζος, καθὼς φαίνεται χωρὶς νὰ ἀναφερθῇ εἰς τὴν Σπάρτην, ὀφείλει νὰ παραδόσῃ τὴν πόλιν εἰς τοὺς Ἀθηναίους, καὶ ὀφείλει ἐπὶ πλέον τὸ ὀνόματι [illegible] καὶ τοὺς καθυστερουμένους.

Παραδίδει τὴν Καλχηδόνα ἐπανελθὼν ἐκεῖθεν τοῦ Βυζαντίου.

Οὕτω [illegible] ἐν τῇ [illegible] ὅπου ἡ Σπάρτη ἦχι φίλη. (Διόδωρος Σικελιώτης XIII, lxviii, 1)

Οὕτω τὸ κέρδος τῶν ὀφείλει τὴν Σπάρτη ἐπαναστάσεις τὸ τῶν Ἑλλήνων ἀπέναντι

σ. 50-53

Ἡ ἐν Αἰγὸς Ποταμοῖς ναυμαχία τελεῖται μεταβολὴ τῆς ὀπτικῆς (outlook) τῆς Σπάρτης.

Ὁ Λύσανδρος ἀπεφάσισε νὰ προσδίδῃ τὰς μεγαλυτέρας ὑπηρεσίας τῶν Ἀθηνῶν εἰς τὴν Σπάρτην διὰ σιτοδείας ἢ ἀγορᾶς, τὸ ὁποῖον παρεδίδετο ἀπὸ τοῦ ἀγορᾶς τοῦ Πειραιοῦ πολέμου.

Τὸ πρῶτον βῆμα τὸ ὁποῖον ἔδωκε Λύσανδρος θὰ νὰ ἀσφαλίσῃ τὸν Βόσπορον (to secure), θέλει ἡ ἀγορά, τὸν Σθενέλαον ἐπὶ τὸ Βυζάντιον καὶ τὴν Καλχηδόνα (Ξενοφῶν: Ἑλληνικὰ II, ii, 2).

Τοῦτο δὲ ἀπολύτως θὰ εἶχε νὰ ἀναγκάσῃ τὴν Ἀθήνας νὰ παραδοθῇ (to reduce) διὰ τὸν πόλεμον.

Κατόπιν ὁ Λύσανδρος ἐπιτίθεται, καὶ ἐπιχείρησε νὰ καταλάβῃ τὴν ὑπολειπομένην ἀρμαχίαν τῶν Ἀθηναϊκῶν ἀρμοδιοτήτων, νὰ ἐνδίδῃ τὴν ἀκληρονομίας, τῶν ἀναδόρμησιν ἐν ἐσωτερικῷ ἀνεξάρτητον τῶν ὑπολοίπων ἐν ναυμαχίᾳ, καὶ ἀνάκτησιν τῶν πόλεων, τῶν ὁποίων οἱ Ἀθηναῖοι κατέστρεψαν. Δυστυχῶς δὲν ὑπῆρξεν καὶ θέσις νὰ σχηματίσωμεν πλήρη ἀναθεώρησιν τῶν ὀφείλεων.

(ἀκολουθεῖ)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

(Βυζάντιον)

Δεκαρχίαι καὶ ἀρμοσταί. — Δυνάμεθα νὰ δώσωμεν ἐν βάσει εἰς ὑπόθεσιν, ὅτι ὁ Λύσανδρος ἀπεφάσισε νὰ δώσῃ ὅλην τὴν Ἀθηναϊκὴν ἀρχοντίαν. Πρὸς τοῦτο ὁπωσδήποτε ὁ ἀρμοστής, μὲ τὴν φρουρὰν τὴν καθιστᾶν ἀρμοστὴν θεωρεῖ. Θὰ ἀλλάξῃ τὴν κοινοφρουρὰν καὶ νὰ ὑποκαταστήσῃ προ-Σπαρτιατικὴ ὀλιγαρχίαν εἰς τὴν πρᾶξιν. Ἡ ὀλιγαρχία αὕτη, ἐστερεῖτο περιωπῆς καὶ ἀξίας, δηλονότι ὀλιγάριθμος ὥστε νὰ ἀπαρτίζεται μόνον ἀπὸ ὀλίγα ἄτομα.

Εὑρίσκομεν τὸν Σθενέλαον ἀρμοστὴν Βυζαντίου καὶ Καλχηδόνος.

Προσπάθειαι νὰ προσφερθῇ ὁ Λύσανδρος πρὸς τὸν Φαρνάβαζον εἰς μάχην ἐφεξῆς τοῦ 403 (περὶ τὰ Κύζικον τὸ θέρος). Δὲν τὸν κατέστησε παρὰ τὴν Ἑλλήσποντον, ὁ Ἄρχων καὶ φίλος, πλοίαρχος τοῦ Λύσανδρος XIX, ἴσως τοῦτο νὰ δείξῃ ὅτι πολὺ ἐνωθέν καὶ λάβαμε πολὺ ὀλίγα ἀπὸ τὸν ὀλοκλήρου (commandeered supplies) ὁ Φαρνάβαζος ὅμως ἔκαμε τὰ παρόμοια μὲ τὸν Λύσανδρον, καὶ ὁ Ἔφορος εἶχε ἀναλάβει. ὁ πλοίαρχος ἐφυλακίσθη τὸ ἔτος ἀναλόγως ἐν Θράκῃ τὸ 404-3 (χωρὶς δίκη), καὶ αὐτὸς ὁ Λύσανδρος ἐπέστρεψε ὑπὸ δυσμένειαν (disgrace).

v. 57-59.

Βυζάντιον καὶ Καλχηδών. — Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Σθενελάου, οὐδὲν ἄλλο πλοῖον ἐφάνη μέχρι τοῦ Βυζαντίου τὸ 404-3 (Ἀριστοτέλους Συμποσιακῶν XIV, xii), ὅπου μετὰ «στάσιν» καὶ πόλεμον μὲ τοὺς Θρᾶκας, ἔμεινεν αὐτὴ ὁλόκληρος ἐν τῷ Σπάρτῃ.

Κατὰ τὴν φαινομένην ὁ διορισμὸς τοῦ Σθενελάου εἶχε δοθῆ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Βοσπόρου, καὶ ὅλη ἀναμένει τὸν Ἀθηναῖον νὰ παραδοθῇ (to surrender).

Καὶ ἐπομένως ἀποδείκνυται πιθανόν, ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι παρεδόθησαν (capitulated).

Δὲν θὰ ὑπῆρχε λόγος τὸ Βυζάντιον νὰ ἐπιλέξῃ «ὁλοκληρόν», ἐν ὑπῇ παρίμενε αὐτὸν ἀρμοστὴς τῆς Σπάρτης.

Εἶναι ἐπιδόξον τὸν αὐτὸν ἀναλαβὼν ὁ Κλέαρχος. Καὶ τὸ Διόδωρον δὲν τὸν ἀποκαλεῖ ἀρμοστήν, ἀλλὰ φαίνεται ὅλον τὸ ἔτος.

Τὸ πῶς ἀνεπερισκέφθη, ἴσως φρονεῖ ἡ ἱστορία αὐτὴν νὰ δώσῃ πόλιν εἰς τὸν Διόδωρον καὶ τὴν πολιτικὴν πάλαν ἢ ἱστὸν ξενοφῶντα, ὅλοι φαίνεται ὅτι παρέδοσε (distorted) τὰ ἀληθῆ γεγονότα, προσπαθῶν νὰ δείξῃ τὴν καλλίστην ἀποψιν τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἥρωος τοῦ Ξενοφῶντος: Ἀνάβασις II vi, i seq.

Τὸν Κλέαρχον ἐπιδίωκεν ἀναζωπύρωσιν τὰ καλὰ τῆς πόλεως νὰ ἐπιτύχῃ τὰ πράγματα τῆς πόλεως. Διόδωρος Σικελιώτης ἐπ' ἀκριβῶς

Αἱ ὑπερβολικοὶ δραστήριοι ἐνέργειαι (his drastic methods) ἀπὸ ἀπολέσαν ἐπίφοβοι φρουρεῖται.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Σμυρνεύθη μάλλον ὑπ' Ἀθηναίων.
Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἔλαβε προσοχὴν ὡς ὀλιγίστον εἰς Σπάρτην
Ὁ Πανθοίδας ἀπολάβε ἀπὸ τὴν Σπάρτην ὡς ὀλιγαρχικός, καὶ τὸν ἐξέβαλε (expelled him). Ὁ Πανθοίδας ἐπόλεμησε ὡς ναύαρχος. Ἀντιπρόσωπος εἶναι ὁ αὐτὸς Πανθοίδας εἰς Ταναγρᾶ τὸ 378 π.Χ. θὰ ἦτο μάλλον παρὰ ναύαρχος τῶν ἐδικῶν.
(Πολέμαρχος: Πυκνοίδας, 15) Ἡλεῖος ὁ υἱός "ἀρμοστὴς" ὅλου Λεσβίου τοῦ Κλέαρχου.
Δι' ἀγγελιφόρου ὁ Διόδωρος κάμνει χρῆσιν τοῦ δίφου "ὀλοκλήρου"
Κατὰ τὴν χειμῶνα τοῦ 400-399 ἐχρειάζετο ἔλεγε εἰς Βυζάντιον ἀρμοστής, ὀνόματι Κλεάνδρου.
Ἔπεμψε οἱ δύο χειμῶνες μέχρι τὴν Κάλπης πρὸς συνοδείαν καὶ συνοδείαν (convoy) τοῦ Μυρίου.
Ὅλίγον βεβαίως τοῦ Λεσβίου ὁ Ἀρίσταρχος, ὅλον ἔφθασε ἀμφιβόλως καὶ ὁ ναύαρχος ἀλλάξῃ.
Πάλιν ὁ Ἀρίσταρχος μόλις χειμῶνες ἔπεμψε εἰς Πέρινθον νὰ προλάβῃ (prevent) τοῦ Μυρίου καὶ τὴν Λάβου εἰς ἐλπίδα Ἀθηνῶν.
Τὰ χωρία ἔκαμε καὶ ὅλοι ἐξεστρατεύθησαν περιφερειακοὶ (district) καὶ ἐπὶ δυνάμει, τοῦ ὁποίου ὁ ἀρμοστὴς ἦλθε εἰς τὴν Λάβου.
(Ἰδὲ τὸν Πολύαινον II, ii, 7 ὅπου ὁ Κλέαρχος ἐκλέγει στρατηγούς. Ἴσως ἡ περιφέρεια τῶν Θρακικῶν [illegible] Ἰδὲ καὶ [illegible] ὁ ἀρμοστὴς τοῦ Βυζαντίου εἰς τὴν ἐποχὴν αὐτὴν καὶ ὁ φρουρός (φρουρά) (Ξενοφῶν: Ἀνάβασις VII, i, 20) εἰς Καλχηδόνα, ὅπου καὶ εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Θεμιστοκλέους. Φαίνεται, ὅτι ὁ ἀρμοστὴς ὅλου τοῦ φρουρὰ ἐπόλιν ἐφοδιάζει ἄνδρας εἰς Βυζάντιον. Ὑπάρχει συνδιάσκεψις πρὸς συγκράτησιν τοῦ ὀφειλομένου φόρου, (τοῦ τῶν Καλχηδόνος)
Διὸ καὶ τὴν ἐπιδρομὴν τοῦ Πεισοστράτου πολιορκεῖται, ὅτι ἀπεδίχθη ὅτι καὶ ἀνόμου κατάστασιν εἶχε εἰς τὴν ἐφοδιάζει τὸ Βυζάντιον διὰ δυνάμεις λέγει νὰ κάνῃ τὸ ἔργον. Ἀλλὰ τὸ 409 ὁ Φαρνάβαζος ἐπολιόρκησε τὸ 409 παρέδωκε εἰς Καλχηδόνα εἰς τὸν Ἀθηναῖον.
Ἐπανῆλθε μετὰ τὸ 405 ὁ Σπάρτη, ὅτι αὐτὴ ἀπέλυσε τὴν πόλιν ἀπὸ τὸν Ἀθηναῖον, θὰ λάβῃ τὸν τόπον ἐκεῖνον τὸν πόλεων ἐκείνων δυναστείας. Ξενοφῶν: Ἑλληνικά I. iii, 9
Αἱ περιφέρειαι δὲν ἀναφέρονται ἄλλοι ἀρμοστὰς τοῦ Βυζαντίου.
Ἴσως ὅμως νὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποθέσωμεν τὴν ὕπαρξιν ἑνὸς ἄλλου.
Ὁ Ξενοφῶν: Ἀνάβασις V, i, 15, ἀναφέρει μὲ ἐκφοβισμόν, ἐπαρμόδιον, ὅτι οἱ λακεδαιμόνιοι ὁ Δίφιλος, ἀπὸ τοῦ Μυρίου, ἐπανῆλθε ἀπὸ τὸν Νικάνδρου τοῦ Σπαρτιάτου, λόγῳ ἐπιτιμήσεως κάποιας τάξεως (for meddling somehow) πρὸς τὴν Σμύρνη εἰς Θρᾴκην. Τοῦτο θὰ συνέβη μετὰ τὸ 399, πρὶν ἢ ἀναλάβῃ (control) τὴν Σπάρτη εἰς τὸν (in the neighbourhood) ἐπαίνου. Ἡ ἐπίδοσις τοῦ ποιοῦ φαίνεται

ἐπιβουθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ Σπάρτου.
Κατέβη θάλασσαν ὁ Νίκανδρος διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ἐναντίον τῶν Χερρονησίων, τοὺς ὁποίους ἔλαβεν ἀφορμὴν, τοὺς ὁποίους εἴχομεν μνείαν εἰς τὴν ἀρχὴν Σπαρτοῦ ὁ Νίκανδρος ἦτον νὰ ἔλθῃ εἰς ἀφορμὴν εἰς Βυζάντιον κατὰ τὴν 399 καὶ 394.
Ἡ μεταβολὴ τοῦ ἀφορμοῦ ἐπῆλθε κατὰ τὴν νίκην τοῦ Κόνωνος τὸ 394/3
Διὰ γράμματα (expressly) ὁ ἐπαναστάτης.
Βεβαίως ὁμοίως ἔλαβεν τὴν ἀρχὴν τοῦ Θρασυβούλου τὸ 390.
Τοῦ βασιλέως νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν ἐκστρατείαν τοῦ ΣΥΝ νομιζόμενον. Παράβαλε Beloch III.i. σ.77.

Ἡ Θρακικὴ Χερσόνησος. – Ὁ Λύσανδρος ἐξέλυσε τὴν Ἀθηναϊκὴν ἀποικίαν ἀπὸ τοὺς Σκύθας, πιθανῶς τὸ 405, ἀνέστησε κατὰ τὴν μάχην εἰς Αἰγοσπόταμοι.
Διὰ ἐπίθεσιν ὅμως τοῦ ἐχθροῦ (native) τοῦ Σκύθου, κάθε ἀναλαβόν. Πλούταρχος: Λύσανδρος XIV. Ἀλλ' ἀπὸ ἀναλίας ἐθνικοὶ τῶν ἰδικῶν τοῦ ἀνδρῶν (settlers, former ex-steersmen and ex-boatswains). Αὐτοὶ ἀφορμὴν ἔλαβον τὸν πρῶτον τοῦ Λυσάνδρου, ἀπόντος τοῦ ὁποίου οἱ Σπαρτιάται ἀπέστησαν (rebelled). Ἐπανέφερον τοὺς Σκύθας εἰς τὴν ἀρχὴν τὸ 403/2 μετὰ τὴν reaction κατὰ τοῦ Λυσάνδρου. Πρῶτον νὰ ἐπιθεωρήσῃ, ὁ ὁποῖος Λύσανδρος ἐπανῆλθεν ἀπὸ τὴν Ἀσίαν μέχρι τοῦ 394-3 ὑπῆρχον ἄλλοι, τὰ ὁποῖα δεῖξον (held) τὴν γῆν τοῦ εἰς τὴν Χερσόνησον ἔκκλησιν τοῦ Σπαρτιάτου. Ξενοφῶν: Ἑλληνικὰ IV. viii. 5. Ἡ πιθανωτέρα λύσις ἐνδοχὴ θὰ εἶναι ὁ τὸ χωρίον διὰ ἀναφορὰν εἰς τοὺς ὑπὸ τοῦ Λυσάνδρου ἐποικισθέντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς κατοίκους τοῦ Σκύθου, οἱ ὁποῖοι ἐπανῆλθον εἰς τὴν πόλιν, ἐκτὸς ἐκείνου τοῦ Ἀθηναϊκοῦ καὶ κατόπιν ἀποικίας καὶ κατόπιν ἀποικίας τοῦ Λυσάνδρου.
Διὰ βεβαίωσιν ὀνομάτων ἀφορμῶν εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ τῆς ἐποχῆς τοῦ Λυσάνδρου. Οὕτω ἀνάμεσα ὁ Κλεάρχος ἐστάλθη εἰς τὸ Βυζάντιον. Ἡ Εἰρήνη περιφέρεια (his commission) κατὰ τὴν Ξενοφῶντα; Ἀνάβασις II. vi. 2 περιλαμβάνει οἱ ὑπὲρ Χερρονήσου καὶ Πρίνθου θρᾶκες, ἐκεῖ θὰ περιλαμβάνει ὅτι ὁ κατὰ τῶν ἀφορμῶν τοῦ Χερρονήσου, φυσικὰ (normally) θὰ εἶχε εἰς τὴν ἀναφορὰν.
Τὸ 400, ὅμως ὁρισμένος ὑπῆρχε ἀφορμὴ τοῦ Χερρονήσου ὁ Κυνίσκος. Παράβαλε Ξενοφῶν: Ἀνάβασις VII. i. 13 καὶ ii. 15. Ὁ λόγος τοῦ θὰ ἀπολίσῃ τὴν πολιτικὴν (policy) τοῦ Σπάρτου νὰ προσλάβῃ τοὺς Ἕλληνας ἀπὸ τοὺς θρᾶκας, γνωστὸ τὸ ὁποῖον πρόσφατα τοῦ πολιτικοῦ νὰ ὑπεροχὴ καὶ ἀπὸ

(ἀκολουθεῖ)

τοῦ Πέρσου. Δὲ πληροφορούμεθα περὶ τοῦ ὅτι ἄλλοτε τὸν ἀπελαύνουν. Οὕτε ὁ Παρύσατις εἰς τὴν ἐξορίαν καὶ τὸ 399. Πιθανὸν ἀπελάθη κατ' ἄλλον τὸν ἀπελαυνόμενον. Τοῦτο δίδει τὸν χρόνον τοῦ 399-8 ὁ κάτοικος τῶν Χερρονήσου ἐξέλιπεν ἀπὸ τὴν Σπάρτην βοήθειαν.

Τὸ κάστρον ὀνομάζεται ἐκλεῖσθαι (vi cibis inclusus) δὲν μετ' ἐκλαφίζεται εἰς τὴν παρούσαν περίπτωσιν.

Ἡ Χερρόνησος κατὰ τὸ Βυζάντιον φαίνεται νὰ εἶναι εἰς μόνον κάρφος εἰς τὴν μέσην.

Ἐπίσης εἶναι ἀξιοπαρατήρητον, ὅτι ἐφόσον ὁ ἐχθρὸς τῆς Σπάρτης εἶναι τὰ περίξ θέματα εἶναι ὁ Σεύθης, ἡ ἄλλοτε θεμέλ ἀρχηγός. τὴν Χερρόνησον κατέχει κάρφος.

Ὁλοένα τὸ Πέρσης εἶναι ὁ ἐχθρός. ὁ κάρφος χαρίζεται (controls) τὴν Ἑλλήσποντον ἀπὸ τὴν Ἀναλήψεως πλοῦν εἰς τὴν Ἄβυδον, τὸν ὀχυρόν ἀναχώρησιν (expected) καὶ ἀπροσπέλαστον τῆς Χερρόνησον, ὅπου ὁ Δερκυλίδας τὸ 394-3

Ξενοφ.: Ἑλληνικὰ IV, viii. 5

Μετὰ τὸ Βυζάντιον τὸ ὀχυρὸν χάνεται ὁ Λύσανδρος ἐπανέρχεται πλοῖ Λέσβου τὸ 405

σ. 41

Ἡ Εἰρήνη τοῦ Νικίου 421

	Βυζάντιον	Κύζικος	Ἄβυδος	Χερρόνησος	Πάρος Μέγαρα Ἀθῆναι
413	Κλέαρχος				
412	(Κλέαρχος)?	- - -	Δερκυλίδας		
411	Κλέαρχος?		" "		
410	Κλέαρχος	Ἱππαγόρας	" "		
409	" "	" "	" "		
408	" "	Ἱππαγόρας	" "		
407			Δερκυλίδας		
406					
405					
404	Σθενέλαος				
403	"	"			
402					
401					
400					
399	Κλέαρχος	Κλέαρχος?	- - -	Κλέαρχος	
398	Παυσανίας	?			
397	Κλέανδρος		- - -	Κυνίσκος	
396	Ἀγεσίλαος				
395	"	"	- - -	Δερκυλίδας?	
394	"	"			
393	"	"	? Λύσανδρος		
392	? Νικάνδρος		? Πάγκαλος		
391	"	"	Δερκυλίδας		
390	"	"	Δερκυλίδας		
389			" "		
388			" "		
387			Ἀνάξιβιος		

ΠΙΝΑΞ

Αἰγὸς Ποταμοί σ. 1.5

Βυζάντιον
Κλέαρχος ἀποστάτης 411 σ. 1

Θηραμένης Εὐμαχοῦ
νιοθετεῖται
ἐπιβίβασιν ἀνάλωμα σ. 2

Πεῖσον Βυζαντιόν
φιλίαν Αἰγοσποτ.
ζητεῖ Ναυμαχίαν σ. 2

Λύσανδρος 405 σ. 6

Σθενέλαος ἀποστάτης
Βυζαντίου Χερρόνησον σ. 2. 3

Σλάσος σ. 3

Κλέαρχος ὀφείλει
403/2 σ. 3, 4.5

Παυσανίας
~~400/399~~ σ. 4

Κλέανδρος
400/399 σ. 4

Ἀγέσιλαος ἀγορανόμος σ. 4

Νίκανδρος (!)
ζεύγη 399/394
σ. 4.5

Θρασύβουλος
Ἀθηναῖος 390 σ. 5

Μύριοι σ. 4

Πύριθος σ. 4.

ΑΔΑ ΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ